

EDIȚIE ON-LINE

Sibianul.ro > Liceeni sibieni > Zachary Lis: „N-aș mai pleca din Sibiu”

Zachary Lis: „N-aș mai pleca din Sibiu”

de Adela Mohanu | 6 august 2008

Zachary Lis: „N-aș mai pleca din Sibiu”

American. Voluntar. 24 de ani. Spune aproape totul despre Zachary Lis, dar ar mai fi ceva de agăugat. „Iubesc Sibiu!”, exclamă Zach, după un an petrecut printre noi.

S-a înrolat ca voluntar în Corpul Păcii imediat ce a terminat colegiul, pentru că, spune el, spre deosebire de colegii lui care și-au dorit o familie, o casă și bani, el a vrut să călătorească, să vadă lumea, să experimenteze cultura și tradițiile altor popoare. „Normal, când te înscrii la Corpul Păcii, te aștepți să ajungi în țări foarte sărace, să ai de-a face cu oameni săraci. Când am ajuns în Sibiu, nu mi-a venit să cred. Este un oraș foarte frumos. N-aș mai pleca de aici. Iubesc Sibiu!”, spune Zach.

Predă la Independența

Voluntarii Peace Corps vin numai la solicitarea instituțiilor locale. Zach a venit la Sibiu pentru că Liceul Independența a solicitat un voluntar, pentru predarea abilităților de comunicare în limba engleză. Este singurul liceu din Sibiu care a aplicat pentru acest program. Deși este conștient că nu a nimerit la cel mai bun liceu din Sibiu, Zach spune că școala unde predă este cea mai nimerită pentru el. „Ar fi fost absurd ca eu să predau la Lazăr sau la Goga. Nu are nimeni nevoie de mine acolo”, spune Zach. Despre copiii pe care îi învață să comunice în limba engleză, are numai cuvinte de laudă. „Copiii sunt minunați. Este o provocare pentru mine. Unii se descurcă foarte bine la engleză, iar alții, care locuiesc în satele din împrejurimi și nu au calculator și internet acasă, se descurcă mult mai greu. Trebuie să mă gândesc la programe diferențiate pentru fiecare, dar ei sunt minunați”, crede voluntarul, care speră să rămână și anul viitor în Sibiu. „Încă nu știu dacă Independența a mai aplicat pentru încă un an la Peace Corps, dar eu sper că da. N-aș vrea plec din Sibiu. Vreau să stau cel puțin încă un an aici”, susține americanul.

Sibiu 2008 vs. Sibiu 2007

Zachary a ajuns la Sibiu în mijlocul Capitalei Culturale. Dar dacă ar fi să aleagă, spune că îi place mai mult Sibiu de anul acesta. „E mai liniștit, lumea mă recunoaște pe stradă. Anul trecut, credeau că sunt un turist”, râde Zach. Deși iubește Sibiu, spune că este totuși un oraș puțin cam scump, iar mâncarea, deși delicioasă, este mult mai costisitoare decât în SUA. „În plus, este sezonieră. De exemplu, acum, vara, mănânc în continuu roșii. Fac piața aproape în fiecare zi. Îmi plac roșiile voastre la nebulie, sunt extraordinar de gustoase. Am avut chiar un prieten în vizită anul trecut, care s-a îmbolnăvit când a ajuns înapoi în State, din cauza E-urilor pe care le punem noi în legume. Dar roșiile voastre nu, sunt delicioase. Numai că, spre iarnă, dispar. Anul trecut, am slăbit câteva kilograme pe perioada iernii, pentru că mâncarea din supermarketuri este foarte scumpă, iar eu sunt voluntar, nu prea am bani. Dar am observat că românii obișnuiesc să înghete mâncare și să o pună pe iarnă. Anul ăsta, așa fac și eu. Deja am copt câteva kilograme de vinete și le-am pus la congelator”, se mândrește americanul.

Ospitalitate legendară, dar pe măsură de suspicioși

Zachary a observat câteva diferențe majore între românii din zona Ardealului și cei din Sud și din București. Spune că ardelenii sunt foarte politicoși, pe când românii din zona de sud a țării și din București, nu sunt atât de bine crescuți. Ca să exemplifice proverbia ospitalitate a românilor, Zach povestește o întâmplare din Sinaia. „Ploua îngrozitor, era frig, eu stăteam zgribulit cu o hartă în mână, sub un copac. O doamnă de vizavi m-a văzut și m-a pofit înăuntru, la ea acasă. M-a îndopat cu ceai cald și m-a adăpostit până când a trecut ploaia. Așa ceva nu s-ar întâmpla niciodată în America”, spune Zach, care crede că și sibienii sunt foarte ospitalieri. „Ar putea să te ia de pe stradă și să te cheme în casele lor, apoi să te îmbuibă cu mâncarea lor foarte bună, chiar dacă nu te-au văzut niciodată până atunci”, râde americanul. Deși ospitalieri, sibienii sunt și foarte suspicioși, spune Zach. „De exemplu, copiii mei de la școală nu cred că eu nu sunt plătit pentru ceea ce fac. Guvernul american îmi trimite o alocație modestă, iar liceul Independența plătește o parte din chiria mea. Dar în rest, nu primesc nimic”, ține să menționeze voluntarul. „Chiar și vecinii mei de pe scară sunt foarte suspicioși. Mă urmăresc când vin acasă și nu înțeleg de ce am venit și mai ales de ce am rămas, ce fac eu atâta timp aici”, spune Zachary.

„Sunt aici ca să ajut”

Voluntarul Peace Corps la Sibiu spune că își oferă serviciile oricărei instituții sau persoane are nevoie de ajutor, în special în ceea ce privește limba engleză. „De asta am venit, ca să ajut. Asta-i misiunea mea. Oricine are nevoie de mine poate să mă contacteze”, mai spune Zach.

adela.mohanu@sibianulonline.ro

Cuvinte Cheie: zachary lis, peace corps, independenta, liceu, liceeni, sua, voluntar, american

COPYRIGHT © 2003-2007 PubliMedia International SA

